

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Abortūs naturales causs[a]e.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

conceperint, quantæ mox sequuntur crues? abortus, vteri molestia, partus, mors prolis intempestiuæ, iuspicio patris alieni, seductio, consortia mala, inobedientia, rebellio, alea, compotationes, scorrationes, & mille dedecora filiorum: & quanto meliores sunt parentes, tanto illis ægrius facit, si malos liberos sortiantur. Frequentissimum enim est, ut filij filiæne degenerent. Nec sanè ex malo coruo duntaxat malum nascitur oum, sed etiam ab equo sæpe generatur mulus. Ad:mo suus natus est Cain; Noëmo suus ille Cham; Abrahamo Ismael; Isaaco pilosus Esau; Iacobœ Ruben. Quin & Dauid filium habuit Amnon incestum, & rebellantem Absalonem. Nonnè his satius fuisset, caruisse filijs, quam in illis genuisse fratricidas, aut patris irrisores, contemtores, persecutores? Ita, si vel maximè sterilicas à matrimonij abesset, tamen alia complura mala pullulant inde, querelis obnoxia. Negari hæc non possunt; sed, indicta caussa, non damnandus est author matrimonij; qui si sexenta incommoda permittit, mille habet caussas eorum permittendorum.

Atque vt intempestui partus originem indagemus, sape eius caussa est natura deficiens; sæpe mater efficiens; sæpe Deus puniens, aut ad bonum aliquod impellens. Natura, quæ non raro in ceteris animantibus impeditur, ne ad finem suum pertingat, cur in homine sit immunis? Inter apum morbos numerant, cum fauos non explent, cleron vocant. Idem blasphemiam, si fatum non peragant. Est in calo, qui vocatur lacteum circulus. Huius defluvio, velut ex ubere aliquo, sata cuncta lactescunt, duorum siderum obseruatione, aquila, in septentrionali parte, & in austrina canicula. Horum siderum diebus, si purus atq; mitis ær genitalem illum lacteumq; succū transmisit in terras, lata adolescentia sata. Si Luna roscidum frigus asperfit, admixta amaritudo, ut in latte puerperium necat. Certa obseruatio est, uno anno, plures fieri, quam altero, abortiones. Siderum ea iniuria est, quæ dum rebus alijs prosunt, herbis & frugiferis terris minus sunt benigna. Et prodest vniuerso, alia alijs annis melius provenire. Neque eadem stellarum positura potest rebus contrarijs fauere. Debuerant in tanta rerum varietate omnia omnibus,

IL

Plin. lib. 11. cap. 19.

Idem lib. 18.

cap. 29.

480 Cap. XXXVIII. Cur abortus in Matrimonij, siant?

bus, non singula singulis prodesse. Hæc est, in Mundo, discordia concordia, & discordia concors; qui Mundus quemadmodum habet principia rerum producendarum, ita debet & habere earundem finiendarum. Nihil nasceretur, si nihil interiret. Desinerent existere mutationes, nisi ortus & interitus vices alternarent. Diuinæ sapientiae consilio, soli succedit m. hyemi ver & aestas. Denique unius corruptio, est alterius generatione. Quæ disponere, & per secundas causas, est supremi gubernatoris, qui apud se mensuratos habet annos, menses, diem, & horam vite, in qua quisque cedere debet, & locum dare successori: siue natus, siue non natus. De terra sumus, in terram omnes debemus reuerti.

Serius, aut citius metam properamus ad unam.

III.

Quod si verò quis, ob hæc, naturam accusat, cur eam non vicissim laudat, ut quæ non solum, aduersus sterilitatem, verùm etiam ad abortum cauendum tot remedia suppeditavit? Immo cur non accusat ipsos parentes, & matres, ipsa Medea crudeliores, quæ sua culpa tot abortus & faciunt & patiuntur? Non enim tacebo de ijs, quas carnifex sui esse juris ait, quæ vi virgines putentur, nōrunt quid edere, vel bibere debeant, ut fætum in utero occidant, aut omnino sterilecant. Si rixam fuerint viri, ait vetus lex, & percutserit quis mulierem pregnantem, & abortum quidem fecerit, sed ipsa vixerit: subiacebit damnatio, quantum maritus mulieris expetierit, & arbitrii indicauerint. Adeò etiam casus non fuit impunitus. Quid malitia debitur?

L. si quis aliquid § Qui abortionis ff. de Peñis.

S. Hieronym. Ep. 22.

Tertull. ad. uetus gent.

huc